

Uemadmodum DEI cognitio per fidem JE-
SU CHRISTI est beatitudinis inchoatio: ita justifi-
catio seu peccatum remissio est vitæ æternæ certa
atque immota expectatio. *Quos enim, inquit Apostolus, prædestinavit: hos & vocavit: & quos vocavit hos & justificavit: quos autem justificavit: illos & glorificavit.* Rom. 8.
Et alibi: nosse enim te, inquit Spiritus Sanctus, consummata justitia est: Et scire justitiam & virtutem tuam radix est Sap. 5. v. 30.

atque in eum eunte animæ omnis species, omnisque beatitudo procedit; ut arboris omnis pulchritudo ac decor ex radice eam nutrita provenit. De hâc itaque peccatorum remissione non est dubitandum. Qui enim de hâc dubitat, is quo se vertat, nescit. Nam, ut qui timore angitur ne cadat, is semper inquietus est. Proinde tâm à fide, quâm à spe facile decidit: quia tutam mansionem apprehendere nescit. Dubitatione enim haud dubiè confunditur: nedum ad desperationem pondere quodam premitur. Quemadmodum enim qui compedibus constrictus est atque aggravatus, is liberè ac libenter nec currere potest, nec equitare, nisi fortè, ut fœminæ, cum timore cadendi: ita qui dubitatione fluctuat, is nec ad Redemptoris gratiam currere potest, nec in ejus meritis quiescere. Quæ is quidem amittit qui in illis dubiè quiescit. Atque ut securisâ vite palmites separat: ita eum à CHRISTO dubitatio præscindit. *Perversæ enim cogitationes separant à DEO.* Exemplo nobis sunt fastosi scribæ & pharisæi, qui de CHRISTI potentia dubitantes signum ab eo quærebant: sed nec illum nec signum habebant. *Quæretis (inquit) me & non invenietis.* Generatio mala & adultera signum querit, & signum non dabitur ei, nisi signum Ione Propheta. Aliud signum atq; petierunt, audiebant: quia non credebant, sed videntes quotidiè mirabilia operantem magis ac magis de ejus potentia perplexi fiebant. Petebant autem signum de cœlo, teste Lucâ, & ipse de centro terræ signum dandum illis, manifestissimis argumentis præ se ferebat: *Quia semper dubii de ejus potentia fuerunt: nec ut simplices unquam in eum crediderunt: propterea qua diversa audierunt, qua impij semper recesserunt.* Divisum enim cor, teste Osea, ad perditionem dicit, non ad Salvationem. *Divisum est, inquit, cor eorum, nunc interibunt.* *Quare? quia dicit Jacobus Apostolus.* *Vir duplex animo, inconstant est in omnibus viis suis.* *Qui autem (inquit Spiritus Sanctus) ambulat simpliciter ambulat confidenter.* Et quidem cuius fortitudo est misericordia Domini, is confidenter ambulabat, nihil timens, nec dæmonem, nec umbraticum veterem hominem. Cujus fiducia est promissio Domini, simpliciter ambulat, non dubitat, quin promissum acquirat. Sed cum Serenissimo vate dicit, *michi autem adhærere DEO, bonum est: ponere in Domino DEO spem meam.* Ubi Doctorum Aquila Augustinus sic fatur: *quamdiu ergo nondum adhæssi: ibi pone spem.* *Fluctuas: præmite ad terram hanc, anchoram:* *nondum bares per presentiam: inhære per spem.* O aurea verba fiduciam non diffidentiam docentia! Confidentes enim vult nos Deus, non claudicantes, simplices non multiplices, *Cum simplicibus enim*

A

sermo-